
Postanowienie z dnia 26 listopada 1975 r. III PR 117

Palestra 21/2(230), 95

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

POSTANOWIENIE

z dnia 6 sierpnia 1975 r.

II CZ 114/75 *

W razie śmierci strony pełnomocnik procesowy upoważniony jest do podejmowania niezbędnych czynności procesowych zmierzających do zawieszenia postępowania; do czynności tych

zaliczyć należy także złożenie zażalenia na postanowienie, którym sąd — zamiast zawiesić — błędnie umorzył postępowanie (art. 96 k.p.c. w związku z art. 91 pkt 1 k.p.c.).

* Teza postanowienia opublikowanego w OSNCP z 1976 r. nr 7—8, poz. 165.

2.

POSTANOWIENIE

z dnia 26 listopada 1975 r.

III PR 117/75 **

Złożenie przez stronę, korzystającą ze zwolnienia od kosztów sądowych, wniosku o ustanowienie dla niej adwokata z urzędu w terminie do wniesienia środka odwoławczego nie przerywa ani nie niweczy w inny sposób tego terminu. Żaden przepis obowiązujące-

go prawa nie wymaga od sądu — po ustanowieniu adwokata — ponownego doręczenia temu adwokatowi odpisów zaskarżalnych orzeczeń, jeżeli wcześniejsze doręczenie orzeczenia samej stronie było skuteczne.

** Teza postanowienia opublikowanego w OSNCP z 1976 r. nr 7—8, poz. 177.

3.

POSTANOWIENIE

z dnia 27 sierpnia 1975 r.

I CR 465/75 ***

Sąd polski nie jest powołany do sprostowania w orzeczeniu sądu zagra-

nicznego niedokładności lub omyłek.

*** Teza postanowienia opublikowanego w OSNCP z 1976 r. nr 7—8, poz. 170.